

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अष्टरत्निरित्यस्य विवरणं महाबाहुर्व्यूढोरस्कइति तथा हि सर्वस्य पुरुषस्य व्यामत्रैर्ध्वं तच्च पंचहस्तं विशत्यधिकशतगुलं रत्नित्वेकविंशत्यंगुलः अष्टानारत्नीनां अष्टषड्यधिकं शतं अंगुलानि च भवति आजानुबाहु पुरुषस्य व्यामं अष्टरत्नित्वात् अष्टगुला तत्र वृद्धिः तत्रापि पंचमांशेन वक्षसि विशालता शेषं अंसादार तव ह्यस्त्राणि दिव्यानि लाघवं बलमेव च ॥ असंमोहश्च युद्धेषु विज्ञानस्य च संनतिः ॥ २१ ॥ वेधः पातश्च लक्ष्येषु योगश्चैव तथा जुन ॥ भवान्देवान्संगं धर्वा न हन्या त्सहचरा चरान् ॥ २२ ॥ पृथिव्यां तुरणे पार्थ न योद्धा त्वत्समः पुमान् ॥ धनुर्ग्राहा हि ये केचित्क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः ॥ २३ ॥ आदेवा त्वत्समं तेषां न पश्यामि शृणोमि च ॥ ब्रह्मणा च प्रजाः स्तृष्टा गां डीवं च महद्भुतः ॥ २४ ॥ येन त्वं युध्यसे पार्थ तस्मान्नास्ति त्वया समः ॥ अवश्यं तु मया वाच्यं त्यथ्यं तव पांडव ॥ २५ ॥ मावमं स्या महाबाहो कर्णमाह वशोभिन् ॥ कर्णो हि बलवान्दृष्टः कृतास्त्रश्च महारथः ॥ २६ ॥ कृती च चित्रयोधी च देशकालस्य कोविदः ॥ बहुनात्र किमु क्तेन संक्षेपाच्छृणु पां डव ॥ २७ ॥ त्वत्समं त्वद्विशिष्टं वा कर्णमन्ये महारथं ॥ परमं यत्तमास्था यत्तवावध्यो महाहवे ॥ २८ ॥ तेजसा वद्वि स ह शो वा युवे गसमोजवे ॥ अंतकप्रतिमः क्रोधे सिं हसं हननो बली ॥ २९ ॥ अष्टरत्निर्महाबाहुर्व्यूढोरस्कः सुदुर्जयः ॥ अभिमानो च शूरश्च प्रवीरः प्रियदर्शनः ॥ ३० ॥ सर्वयोधगुणैर्युक्तो मित्राणामभयंकरः ॥ स तं पांडवद्वेषी धार्तराष्ट्रहितैरतः ॥ ३१ ॥ सर्वैरवध्यो राधेयो देवैरपि सवासवैः ॥ ऋते त्वामिति मे बुद्धिस्तद्वज्रहिंसृतजं ॥ ३२ ॥ देवैरपि हि संयत्तैर्विभ्राद्भिर्मांस शोणितं ॥ अशक्यः सरथो जेतुं सर्वैरपि युयुत्सुभिः ॥ ३३ ॥ दुरात्मानं पापवत्तच्छरं संदुष्टप्रज्ञं पांडवैर्विरोधे हत्वा कर्णं निश्चितार्थो भवाद्य ॥ ३४ ॥ तं सूतपुत्रं रथिनां वरिष्ठं निष्कालिकं कालवशं नयाद्य ॥ तं सूतपुत्रं रथिनां वरिष्ठं हत्वा प्रीतिं धर्मराजे कुरुष्व ॥ ३५ ॥ जानामि ते पार्थ वीर्यं यथा बहु वीरणीयं च सुरासुरैश्च ॥ सदा वजानाति हि पांडुपुत्रानसौ दर्पात्सूतपुत्रो दुरात्मा ॥ ३६ ॥ आत्मानं मन्यते वीरं येन पापः सुयोधनः ॥ तमद्य मूलं पापानां जहि सौति धनं जय ॥ ३७ ॥ खड्गजिह्वं धनुरास्यं शरं दंष्ट्रं तरस्विनं ॥ द्रुपदं पुरुषशार्दूलं जहि कर्णं धनं जय ॥ ३८ ॥ अहंत्वामनुजानामि वीर्येण च बलेन च ॥ जहि कर्णं रणे शूरमा तंगमिव केसरी ॥ ३९ ॥ यस्य वीर्येण वीर्यं ते धार्तराष्ट्रो वमन्यते ॥ तमद्य पार्थ संग्रामे कर्णं वैकर्त्तनं जहि ॥ ४० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कृष्णार्जुनसंवा देहि सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥

भ्यबाद्धोर्द्विरिति ज्ञेयं ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ निष्कालिकं निर्गतः कालयिता जेता स्येति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥